

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

G. 857

ਸੰਤ ਸਿਪਾਹੀ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਜੀਵਨ

ਪੰਜ ਪਿਆਲੇ ਪੰਜ ਪੀਰ,
ਫੋਵਾਂ ਪੀਰ ਬੈਠਾ ਗੁਰ ਭਾਰੀ ।
ਅਰ ਨ ਕਾਂਇਆਂ ਪਲਟ ਕੇ,
ਮੂਰਤਿ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਵਾਰੀ ।
ਦਲ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਸੂਰਮਾ,
ਵਡ ਜੋਧਾ ਬਹੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ।

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਮੈਡੀਟਰ

ਮਾਹਵਾਰੀ "ਅੰਮ੍ਰਿਤ" ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਸਿੰਘ ਬੁਦਰਜ
ਅਨਾਰਕਲੀ, ਲਾਹੌਰ

੨੯੪.੯੯੧
੭ ੭੨੪ ਐ
32183

ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਧਾਰਮਕ, ਸਮਾਜਕ ਤੇ ਰਾਜਸੀ ਪੁਸਤਕਾਂ
ਮੰਗਾਉਣ ਦਾ ਪਤਾ—

ਅਜੀਤ ਬੁਕ ਏਜੰਸੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

‘ਕਰਤਾਰ ਪ੍ਰੈਸ’ (ਮਲਵਈ ਬੰਗਾ) ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਏ. ਐਸ.
‘ਅਮਰ’ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਦੇ ਯਤਨ ਨਾਲ ਛਪਿਆ ਤੇ ਦਫਤਰ ‘ਅੰਮ੍ਰਿਤ’ ਦੇ ਕ ਬਾਬਾ
ਅਟਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਇਆ।

ਅਰੰਭਕ ਬੇਨਤੀ !

ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਇਕ ਉਹ ਰੂਹਾਨੀ ਚਸਮਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲੇ
ਹੋਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਬਹਾਦਰੀ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਸਵਾਦ ਹੈ। ਸਿੱਖਾਂ
ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰੌਇੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਜੀਵਨ-ਕਥਾ
ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਚਾਬੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਤ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤੀ ਦੇ ਰਤਨ ਸਾਂਭਣ ਲਈ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਲੋਹ
ਬਕਸ ਦੀ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਲੋੜ ਹੈ।

ਛੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਈ ਧਾਰਮਕ ਜਥਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਸਨ ਯਾ
ਰਾਜਸੀ ਤਾਕਤ? ਇਸ ਦਾ ਠੀਕ ਉਤਰ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਤੇ
ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਅਸਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਦਸਿਆ ਜਾਵੇ। ਧਰਮ ਕੇਵਲ ਭੋਰੇ
ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਮਾਲਾ ਫੇਰਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਖੀਦਾ। ਧਰਮ ਦਾ ਅਸਲ
ਸਿਟਾ ਹੈ—ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਮਿਲਾਪ। ਪਰ ਕਾਦਰ ਨਾਲ ਮਿਲਵਰਤਨਾਂ
ਤਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਮਿਲਵਰਤਨਾਂ ਆ
ਜਾਵੇ। ਅਰਥਾਤ ਮਨੁੱਖ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ। ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਾਂਝੀ
ਪੀੜ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੀੜ ਸਮਝੇ।

ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਦੁਖ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੁਖ ਸਮਝੇਗਾ,
ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਤੇ ਡਾਕੂਆਂ ਨੂੰ
ਸੋਧਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਫਿਕਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਖੁਦਗਾਰ
ਤੇ ਖੁਦਮੁਖਤਾਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਇਕ ਬਾਕਾਇਦਾ ਡਾਕੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ

ਸੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜ ਚਾਰ ਡਾਕੂਆਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਜਥੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਰੁਝ ਆਸਾਨ ਹੈ ਪਰ ਮੁਲਕੀ ਡਾਕੂਆਂ ਅਥਵਾ ਦੁਰ ਮੁਖਤਾਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣਾ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਇਕ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਹੈ।

ਹਦੇਕ ਧਾਰਮਕ ਆਗੂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਆਸੀ ਡਾਕੂਆਂ ਤੋਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਦੇ ਭੁਖ, ਦੁਖ ਤੇ ਸਫਰ ਦੀ ਪੀੜ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਵੇਖ ਕੇ ਇਹ ਪੁਕਾਰਦੇ ਸਨ ਕਿ—

“ਕਲ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਸਾਈ ਧਰਮ ਪੰਖ ਕਰ ਉਡ ਰਿਹਾ।”

ਅਰਥਾਤ ਭੈੜੇ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਫੁਰੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਹਥ ਵਿਚ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਵੇਹ ਕੇ ਖਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਰਮ ਖੰਡ ਲਾ ਕੇ ਉਡ ਦੁਕਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਦ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਧਾਰਮਕ ਨਾਦ ਵਜਾ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੁਰਦਾ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਦੂਹ ਫੂਕੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਅਤਿ ਸੁਚਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਚ ਅਤੇ ਸੱਚ ਦਾ ਮੇਲ ਹੈ। ਸੱਚਾ ਮਨੁਖ ਸਦਾ ਨਿਰਭੈ ਤੇ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ “ਜਿਸ ਦਾ ਮੋਟਾ ਉਸ ਦੀ ਭੈਂਸ” ਵਾਲੀ ਚਾਲ ਫਰਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਕਦ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਇਕ ਚਾਢਾ ਬੰਦਾ ਕਤਲ ਕਰੇ ਤੇ ਫਿਰ ਭੀ ਉਸੇ ਨੂੰ ਪਾਪੀ ਤੇ ਮੁਜਰਮ ਜਾ ਬਾਗੀ ਆਖੇ ਤੇ ਆਪ ਉਸ ਨੂੰ ਲੁਟ ਕੁਟ ਕੇ ਖਾਵੇ ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਚੰਪਰੀ ਤੇ ਆਗੂ ਬਣਿਆ ਰਹੇ

ਕਮਜ਼ੋਰ ਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਹ ਵਾਹ ਪਏ ਆਖਣ।

ਸੱਚਾ ਮਨੁਖ ਆਪਣੀ ਸਦਾਈ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਵੋਲਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਖੁਦਗਰਜ਼ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ਨਰਕ ਦ ਕੀੜੇ ਖਿਆਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਲਈ ਰੁਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿੰਗੀ ਕਟਣੀ ਵੋਭਰ ਤੇ ਅਨਹੋਣੀ ਰੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਧਾਰਮਕ ਸਚਾਈ ਦਾ ਨਗਾਰਾ ਵੱਜੇ ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਪਰ ਦੁਰਗਰਜ਼ ਤੇ ਦੁਰ-ਮੁਖਤਾਰ ਹਰੂਮਤ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਤਮਾ ਮੂਸਾ ਇਕ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਿਰਦੇ ਵਾਲੇ ਧਾਰਮਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਨ ਪਰ ਜਦ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਡਿਠਾ ਕਿ ਇਕ ਮਿਸਰੀ, ਮੂਸਾ ਦੀ ਕੌਮ ਦੇ ਇਕ ਬੇਗੁਨਾਹ ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਹਾਤਮਾ ਮੂਸਾ ਇਹ ਕਹਿਰ ਵੇਖਕੇ ਨਾ ਜਰ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਕੋਲੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਉਠਾਇਆ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਸਿੱਖੀ ਨੇ ਜ਼ੁਲਮ ਤੇ ਅਨਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਈ ਤੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੇ ਨਿਰਭੈਤਾ ਦਾ ਰਾਗ ਸੁਣਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾ ਕੋਈ ਰਿਆਸਤ ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਸੜ੍ਹੇ ਉਦੇੜਨਾ। ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਮਨੁਖ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਸਚਾਈ ਨਿਰਭੈਤਾ ਤੇ ਹਰ ਇਕ ਮਨੁਖ ਦਾ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੱਕ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਦੁਰਗਰਜ਼ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ, ਹਾਕਮਾਂ, ਮਲਕ ਭਾਗੇ ਵਰਗੇ ਮਗਰੂਰ ਅਮੀਰਾਂ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਾਜ਼ੀ ਆਦਿ ਧਾਰਮਕ ਆਗੂਆਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਾਤ ਦੇ ਘਾਠ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਦਬਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਖੌਤੀ ਉਚ ਜ਼ਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਧਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

TO READ THE ENTIRE BOOK PLEASE CONTACT US:

whatsapp: +92-3160770117

email: worldcentreforpunjabi@gmail.com

World Centre for Punjabi, Lahore, Pakistan.